

530). Partiernes ordførere: Børge Schmidt, Jens Chr. Christensen, Juul Madsen, Axel Sørensen, Sigsgaard og Johan Asmussen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Børge Schmidt, Holger Eriksen [formand], Ove Hansen, Erhard Jakobsen, Egon Jensen, Kolbjørn, Peter Nielsen, Chr. Rasmussen, Jens Chr. Christensen, Foged, Thisted Knudsen, Ejner Kristensen, Juul Madsen, Asger Jensen, Stæhr Johansen, Axel Sørensen [næstformand] og Sigsgaard).

Lovforslaget gik ud på en 2-årig, uændret forlængelse dels af den ved lov nr. 65 af 9. marts 1959 om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. gennemførte *afløsningsordning for erhvervsskatten i 9 byområder*, dels af *fikseringen af de økonomiske udligningstilsvare*, der betales af *Frederiksberg og Gentofte til Københavns kommune*.

Ved lov nr. 66 af 9. marts 1959 om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v. blev erhvervsskatten afskaffet mellem kommunerne inden for 9 byområder, hvor erhvervsskatten var af særlig stort omfang. Samtidig blev der ved lov nr. 65 af 9. marts 1959 om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. gennemført en ordning, hvorved det blev pålagt omegnskommunerne i de pågældende områder at betale et tilsvarende til centralkommunen. Dette tilsvarende blev for den enkelte omegnskommune fastsat til det beløb, som kommunens skatteydere i skatteåret 1957-58 havde betalt i erhvervsskat til de øvrige kommuner inden for afløsningsområderne, dog med fradrag af kommunens indtægter ved erhvervsskat fra indbyggere i de samme kommuner.

Ved loven om erhvervsskattens afløsning blev der samtidig foretaget en fiksering af udligningstilsvarene fra Frederiksberg og Gentofte kommuner til Københavns kommune, således at disse tilsvarende i regnskabsåret 1959-60 skulle udgøre 105 pct. af de for regnskabsåret 1957-58 beregnede tilsvarende og i de følgende regnskabsår 110 pct. af de nævnte tilsvarende.

Afløsningsordningen vedrørende erhvervsskatten og fikseringen af udligningstilsvarene var af midlertidig karakter, idet det blev forudsat, at den skulle afløses af en mere varig ordning.

Ved lov nr. 109 af 30. marts 1962 blev afløsningsordningen og fikseringen af udligningstilsvarene imidlertid forlænget i to år, og yderligere forlængelse for i alt 3 år blev gennemført ved lov nr. 37 af 14. februar 1964 og lov nr. 80 af 24. marts 1965.

Når de omhandlede afløsnings- og udligningsordninger nu atter foresloges forlænget uændret, var motiveringen i det